

ד' באדר ב' תשע"ד
6 במרץ 2014
תיק מס' 73076

פסק דין ביניים

לבין	בעניין שבין
הנתבעת	התובע
עמותת בית ספר תיכון	עובד

א. רקע

התובע הינו בעל תואר שני בחינוך מיוחד, בעל רישיון לעסוק בהוראה, ועוסק בהוראה מזה שנים רבות. הנתבעת היא בית ספר.

התובע הועסק בבית הספר במשך כ-13 שנים בתפקידים שונים, בין היתר כמורה מחנך לתלמידים המוגדרים כתלמידים עם צרכים מיוחדים. הנתבעת ביקשה לסיים את עבודתו של התובע, והצדדים קיימו משא ומתן לקראת פרישה.

עניינה של התביעה היא דרישת התובע לתשלום הפרשי שכר עבור שנות עבודתו. לטענתו, לא שולמו לו זכויות שונות להן הוא זכאי בדין.

הנתבעת סבורה שבמהלך השנים שולמו לתובע כל זכויותיו. כעת היא נכונה לשלם לו פיצויי פיטורין, אך אינה מעוניינת לשלם לו מעבר לחובתה על פי דין.

זהו עיקרו של הסכסוך.

כתב התביעה הוגש לבית הדין ארץ חמדה גזית בבית הדין ברמת גן ביום י' באדר תשע"ג. התובע מיוצג על ידי ב"כ עו"ד א'.

הצדדים חתמו על הסכם בוררות המסמיק את בית הדין להכריע בסכסוך.

במהלך הבוררות, הסתייע בית הדין בחו"ד מומחה שכר. לצדדים ניתנה האפשרות לחקור את המומחה.

ב. טענות התובע ותביעותיו.

לטענת באת כוחו של המורה מדובר במורה מוערך ביותר בין תלמידיו ובקרב הורי התלמידים וגם בקרב המורים האחרים בבית הספר, אדם אשר הקדיש את רוב שנותיו להוראה, במיוחד להוראה לתלמידים עם צרכים מיוחדים כדי שאלו יוכלו להשתלב במעגל החברה הישראלית בלימודים

ובעבודה. לאחרונה נדרש המורה לסיים את עבודתו בבית הספר ולפרוש לגמלאות למרות שעדיין לא הגיע לגיל פרישה.

לטענת באת כוחו של התובע, במקביל לניהול המשא ומתן על פרישתו של התובע מעבודתו נעשתה על ידו (ובעזרת ב"כ) בדיקה, ואז נתחוויר לתובע שמגיעים לו כספים רבים נוספים עבור 13 השנים בהם הוא מלמד בבית הספר. רכיבים מסוימים כתובים לטענת ב"כ התובע בתלושים אך לא שולמו בגינם כספים. בנוסף, יש מרכיבי שכר עבורם מגיע לתובע תשלומים ואלה מעולם לא שולמו לתובע.

התובעת מפנה את בית הדין למפורסם באתר האינטרנט של בית הספר בה מצוינת העובדה שחלק מתלמידי בית הספר הופנו על ידי וועדת ההשמה המקצועית של משרד החינוך על פי חוק החינוך מיוחד התשמ"ח 1988.

עוד מציינת ב"כ התובע כי המוסד מתקצב מתוך תקציב החינוך המיוחד הכולל בישראל בשני מסלולים: א. תקציב תכנית שילוב ב. תקציב 07 לתלמידים זכאים ככל מוסדות החינוך בישראל בהתאם לחוק חינוך מיוחד. ב"כ של התובע מפנה את בית הדין למכתבה החשוב של הגב' רעיה לוי – גודמן שהיא מנהלת האגף לחינוך מיוחד, מכתב מיום 29.11.12. מסקנת ב"כ התובע מן המכתב היא שהעובדה שהתובע היה מורה בבית ספר שבו יש ללא ספק תלמידים עם צרכים מיוחדים והעובדה שהתובע הוא בעל תואר בחינוך מיוחד צריכה לזכות אותו בגמול המיוחד המשולם למורי החינוך המיוחד.

בלשון באת כוחו של התובע: "ראוי לציין כי לעניין רכיב של גמול חינוך מיוחד זכאי [התובע] **בדין** ומעולם לא קיבל כספים בגין רכיב זה - נטען באופן **תמוה ביותר** (ההדגשות הללו של בית הדין) במכתב בא כח בית הספר מיום 21.10.12 **כי מרשך אינו זכאי לגמול זה שמרשתי אינה מוכרת כבית ספר מיוחד**". (ההדגשה זו במקור). הדבר נראה בעיני באת כח התובע כדבר שאינו מתקבל על הדעת לאור כל המחקר שביצעה באתרי האינטרנט של בית הספר ולאור העובדה שמשרד החינוך אישר בכתב שבית הספר אכן מפוקח על ידי מפקחים של החינוך המיוחד בצד הפיקוח הרגיל של משרד החינוך ושבת הספר מקבל תקציבים עבור ילדים שעברו וועדות השמה והוכרוזו כתלמידי החינוך המיוחד. לטענתה, לא יעלה על הדעת שבמקרה זה המורה המלמד אותם ושהנו בעל תואר שני בחינוך מיוחד שלא יקבל גמול חינוך מיוחד. כך לדעתה של ב"כ התובע מחייב ההיגיון הפשוט.

התובעת מפנה את בית הדין למכתבה של הגב' ס. ה. לתנאי העסקה של [התובע] המציין את תנאי השכר להם זכאי הפונה לקבל, כולל העובדה שהוא מאושר לקבלת גמול חינוך מיוחד. מכתב זה מוכיח לטענתה על העוול המחלט באי תשלום גמול חינוך מיוחד המגיע כידוע לבעל תואר בחינוך מיוחד ואשר שיעורו - תוספת של 14%.

ב"כ של התובע מפנה את בית הדין למכתבו של מנהל בית הספר, שכתב לתובע: "שמחתי מאד על היענותך להיות שותף עמנו כיועץ פדגוגי טיפולי, יש עמנו מספר מחנכים הזקוקים לליווי ותמיכה,

הן ברעיונות מול תלמידיהם והן בקשייהם האישיים בעקבות העבודה הרגשית המורכבת עם התלמידים. לשלשה רמיי"ם כאלה אתה תתלווה באופן אישי. נשבץ שעה שבועית במערכת לכל מחנך שבה תדריך אותו בצורה פרטנית". מסקנתה של באת כח התובע היא שמעמדו של התובע הוא כיועץ אשר זכאי לגמול מיוחד כיועץ.

הנושא השלישי החשוב שעלה בכתב התביעה הוא בקשה לגמול עבור קידום בותק, כך נטען בכתב התביעה. טענה זו מבוססת על חוזר מנכ"ל משרד החינוך הקובע: "הוותק המוכר לצורך תשלום השכר יקודם ביישובים שבאזור עדיפות לאומית א' 4 שנים. הוא ישולם במשכורת כתוספת נפרדת ... לעובדי ההוראה והחינוך בשנות הוותק 33-36 יקודם הוותק בשיעור השווה להפרש בין השכר המשולב של שנת הוותק ה-35 לשכר שנת הוותק ה-36 כפול מספר שנות הקידום. (ס. 1. 4 לחוזר תשס"ז/18.5 תמריצים לעובדי הוראה)". מסכמת כב' עורכת הדין: "תמצאי לומר [התובע] זכאי לתשלום חודשי כתוספת נפרדת בגין האמור לעיל ואף מצוין כיצד מבצעים את החישוב. ודוק, בבדיקת תלושי השכר לא נמצא כל תשלום בגין תמריץ זה!!! כך ולא אחרת". באת כח התובע מציינת שרק חשב יוכל לבצע את החשבון הנ"ל.

בעניין קרנות השתלמות, באת כח התובע שואלת מה עשה בית הספר בכספי המורה אשר בתלוש משכורתו דווח כי הופרשו לקרנות ההשתלמות כאשר בפועל לא מעברים הכספים לקרנות.

ועל כן בסעיף הסעדים מבקשת באת כח התובע מעבר לסעד המרכזי למנות חשב שכר שיבדוק את תלושי השכר ויחשב האם נפגע שכרו במשך שנות עבודתו בבית הספר להורות על תשלום 14% תוספת לשכרו בכל שנות עבודתו, זאת בנוסף לגמול ייעוץ ולדמי קידום הוותק המגיעים למורים באזורי תעסוקה מועדפים. כמו כן מבוקש מבית הדין להורות לבית הספר להפריש חלק כמעסיק בקרנות להן זכאי העובד להעביר את הכספים לתקופות בהן לא הופרשו הכספים ולהמציא אישור בכתב על העברת הכספים. כמו כן עוסק כתב התביעה בתנאי הפרישה הראויים לדעת התובעים למורה שפרש בסכמה בין הצדדים מן ההוראה בבית ספר.

בכתבי הסיכום של הטענות קובעת באת כוחו של התובע את סכומי הכספים שהושטו ממשכורתו ואת הכספים המגיעים לו בדין לקראת פרישתו מן בית הספר לפי הפרוט הבא:

בגין גמול חינוך מיוחד	₪ 265,628.36
בגין הפרשי גמול הוותק	₪ 4,908
גמול מענקי יובל - לא משוערך (מצוין אתר האינטרנט לבדיקת סכום הזכאות)	
בגין גמול חינוך	₪ 4,718.70
בגין גמול ייעוץ הדרכה	₪ 6,874
בגין תוספת שחיקה	₪ 5,472.60
בגין תוספת 2008	₪ 4,635

802 ₪.	בגין תוספת 2011
30,304.80 ₪	בגין גמול הכנה לבגרות
28,837 ₪	בגין ימי הבראה
187,668 ₪	בגין כפל תואר
בגין ליווי טיולים לא משוערך (מצוין אתר האינטרנט לבדיקת הסכום הנאות)	
2,749 ₪	בגין השתתפות בהתקנת טלפון
6,847.60 ₪	בגין אחזקת הטלפון ושיחות
29,862 ₪	בגין משכורות חייבות
5,226 ₪	בגין הורדות בשכר חינוך
2,271.50 ₪	בגין הורדה ל-100% שעות
189,612 ₪	בגין פדיון ימי מחלה
316,213 ₪	בגין פיצויי פיטורים
158,106.60 ₪	בגין דמי הסתגלות
158,106.60 ₪	בגין מענק פרישה
1,408,842.26 ₪	סך כל התביעות

במילים : מליון ארבע מאות ושמונה אלף שמונה מאות וארבעים ושתים שקלים.

הסכום הזה כאמור אינו כולל מענקי יובל וגמול ליווי טיולים. בנושאים אלה מתבקש כב' בית הדין לפנות לאתרי האינטרנט שכתובתם נמסרה בכתב התביעה לשערך את הסכומים המגיעים ולכוללם בפסק הדין.

להלן, נפרט עוד את טענות ב"כ התובע, בעניין חו"ד שהוגשה.

ג. טענות הנתבעת

לטענת הנתבעת עד לשנת תשע"א עבד התובע כמחנך אצל הנתבעת. לטענתה, לאור הישגים נמוכים בהשוואה למחנכים מקבילים וגם לאור דבריו שהוא עייף מהמרדף אחר התלמידים, הוצע לתובע לסייע בליווי מחנכים חדשים באופן מקצועי ובצורה מסודרת.

לטענת בית הספר הניסיון הזה לא צלח ובית הספר נשאר עם עובד שכמעט אינו תורם למערכת.

לטענת בית הספר המורה לא היה יעיל כבר בתחילת דרכו בבית הספר, וכבר בסוף שנת תשס"א המחנך פוטר מעבודתו בגלל לחץ ההורים, אך לבסוף הושאר לשנת ניסיון נוספת.

במהלך שנת תשע"ב הוצע למורה לצאת לפרישה ולהגדיל את סכום הפיצויים בשנה נוספת, אך העובד בחר להגיש תביעות נוספות שהכשילו את המשא ומתן בין הצדדים.

לעניין גופן של התביעות, טוענת הנתבעת כי היא אינה מוגדרת כמסגרת חינוך מיוחד, ומצרפת חומר התומך בעמדה זו.

כמו כן מציינת הנתבעת כי כל התשלומים הנדרשים הופרשו או לחילופין נמצאים בהסדר חובות עם הגורמים הזכאים, והכוונה לקרנות הפנסיה וההשתלמות.

לעניין פיצויי הפיטורין הנתבעת מבקשת לשלם פיצויים כחוק ואינה מחויבת לפיצויים שנתנו גופים אחרים שמעמדם שונה.

הנתבעת הגישה לבית הדין מסמך מחודש סיון תשס"א (07.06.2001) שכותרתו פיטורי [התובע]. המסמך החתום על ידי כמעט כל הורי תלמידי הכיתה (למעט שניים עמם לא נוצר קשר). למכתב זה צורפה בקשת בית הספר מיו"ר האיגוד המקצועי לשנת ניסיון נוספת המכתב מחודש יולי 2001.

כמו כן הגישה הנתבעת מסמך המורה בבירור שכל הכיתות בבית הספר מסווגות ככיתות רגילות שמספר תלמידיהן קטן (114 תלמידים בשמונה כיתות).

ד. בית הדין לא מכריע בדבר תפקודו של התובע

נקדים ונאמר אין בדעתנו כלל להכנס בפסק הדין לשאלת תפקודו של התובע, האם מדובר במורה מעולה שהנתבעת מסיבות כאלו או אחרות שינתה באחד הימים את יחסה אליו כפי שטוענת באת כח התובע, או כטענת הנתבעת, מדובר במורה שכבר מתחילת עבודתו במוסד היה מורה פחות מוצלח שהנתבעת נגררה בהעסקתו שנים רבות עד שאין לה ברירה אלא להפסיק להעסיקו משום שאינו תורם כמעט דבר למערכת. מחלוקת זו אינה רלוונטית כלל לנושאים שהובאו בפני בית הדין להכרעה. אין לבית הדין כל עניין להכריע בהם, מה גם שאין לבית הדין כל כלים להחליט בהם, שכן אלה נתונים שכשהיו רלוונטיים היו צריכים לבא לוועדות מקצועיות של משרד החינוך שהיה אמור לטפל בהם.

מן הטעם הזה כתבנו בפסק דין ביניים שהוצאנו ביום י"ב בסיון תשע"ג בתגובה למכתב הנתבעים בסעיף ב' להחלטתנו "בית הדין אינו מהווה תחליף לעבודת הוועדות המקצועיות של משרד החינוך, ואינו יכול לתת הוראה או להסכים לפיטוריו של מורה. נושא זה נתון לסמכותם הבלעדית של הגורמים המוסמכים במשרד החינוך".

כאמור שאלת איכות ההוראה של התובע אינו מעניינו של בית הדין, גם אינו נצרך לנושאים שהעלו בפני בית הדין ואין בדעתנו לחוות עליהם כל דעה.

למרות הדברים הללו מבקש בית הדין לומר לפני כל הדיון בסוגיות שעלו בפניו.

אין לנו ספק שמדובר באדם מיוחד שבחר להקדיש את כוחו המקצועי בנוער הזקוק לעזרה של אדם בוגר ואחראי, ועשה כן בהתמדה במשך שנים רבות על פי מיטב כוחו ובעזרת ההשכלה שרכש לצורך עניין חשוב זה, אדם הראוי לכל הערכה, וכן לשמירת כל זכויותיו המגיעות לו על פי כל דין או תקנה.

ה. חוות דעת החשב המוסכם על ידי הצדדים.

בפני בית הדין הונחה חוות דעתו המקצועית של מר ג' שהנו יועץ לזכויות שכר ופרישה.

בחוות דעתו קבע החשב:

1. **גמול חינוך מיוחד** - לתובע לא מגיע תשלום בגין גמול חינוך מיוחד היות שאינו מלמד במסגרת או בכיתה המוכרת ככיתת חינוך מיוחד מקדמת.

2. **גמול יעוץ** - לתובע לא מגיע תשלום בגין ייעוץ או הדרכת מורים שכן אינו בעל תעודה בייעוץ והתפקיד שמילא לא הוכר על ידי משרד החינוך כתפקיד ייעוץ או הדרכה.

3. **תוספת וותק** - לתובע אכן מגיע תוספת וותק, בשל היותו עובד ומתגורר בישובים שבאזור עדיפות א'. התוספת הינה תוספת של 4 שנות וותק לשכר המשולב אשר תופיע כתוספת שקלית בשורה נפרדת, (לא כחלק מן השכר המשולב). זאת על מנת שהתוספת לא תילקח בחשבון לצורך שכר קובע לגמולים, ביטוח פנסיוני מענק יובל והבראה ופיצויים.

החשב קבע שהתוספת כן ניתנה, אך היא ניתנה כחלק מן השכר. מומחה בית הדין קבע, שהעובדה שהתוספת נרשמה כחלק מן השכר המשולב הגדילה את שכרו, פעמים במאות שקלים ללא הצדקה.

3. **מענק יובל** - לתובע שולם מענק יובל. כתוצאה מן הטעות לעיל, התובע זכה לתשלום עודף. כמבואר בסעיף הקודם שכן כיון שתוספת קידום הוותק הוכנס לתוך השכר המשולב, גדל גם תשלום מענק היובל.

4. **גמול חינוך** - בכל שנות עבודתו למעט בשנת הלימודים האחרונה שולם לתובע גמול חינוך כיתה. גם הגמול הזה חושב בצורה מיטיבה עם התובע בשל העובדה שתוספת קידום החינוך שולמה כחלק מן השכר המשולב.

קופות השתלמות - החשב ציין את העובדה שהיו ליקויים בצורת הפקדות המעביד עבור קופות הפנסיה דבר העשוי לפגוע בזכויותיו של העובד בקופות הנ"ל.

החשב סיכם את חוות דעתו:

יחידות בגמולים. כל יחידת גמול שווה 1.2%) וכן הינו בעל תואר שני בחינוך מיוחד המזכה אותו בגמול חינוך מיוחד כאשר מתמלאים התנאים לגמול מיוחד. עניין זה נכתב במפורש בהערה באותו המסמך שהתובע הינו בעל אישור רשמי לקבלת גמול חינוך מיוחד. בשנת תשע"ד היה המורה בעל ותק הוראה של 31 שנים על פי מסמך של לואי גצ'ר מג'ב.

כאן כמובן עולה השאלה מתי זכאי המורה לגמול חינוך מיוחד. עניין זה אף הוא מפורש בחוזר המנכ"ל של משרד החינוך בסעיף 11/4. שם נאמר שעובד זכאי לגמול המיוחד אם הוא מלמד בכיתות לימוד מיוחד (אם סיים קורס לימוד מיוחד ב-14% ואם לא סיים קורס לימוד מיוחד ב-8.5% בלבד, והתובע הינו בעל תואר שני בחינוך מיוחד).

עומדת לדיון רק שאלה אחת האם הכיתה או הכיתות שאותן לימד המורה בשנות ההוראה שלו הנן הכיתות המזכות את המורים בגמול חינוך מיוחד. באת כח התובע מרבה לצטט את המפורסם באתר האינטרנט של הנתבעת המציגה את הנתבעת כמי שנותנת מענה לתלמידים הזקוקים לתשומת לב מיוחדת. חלק גדול מן התלמידים הללו עוברים וועדות השמה של משרד החינוך ובגינן מקבל בית הספר שעות נוספות המאפשר לו להוסיף לאותם התלמידים שעות מיוחדות או לחינוך משולב במסגרת טיפולים נוספים בתחום הקשב והלמידה ולתת תשומת לב לבעיות המיוחדות הללו.

ראוי להסביר כאן מה תפקידן של ועדות ההשמה של משרד החינוך.

חוק חינוך מיוחד בסעיף 5 מחייב את שר החינוך למנות וועדות השמה לילדים בעלי צרכים מיוחדים.

בוועדות ההשמה שבהן שבעה חברים הממונים על ידי שר החינוך קובעת את זכותו של הילד לחינוך מיוחד או לתכניות שילוב במסגרת בתי הספר הרגילים. ועדת ההשמה קובעת את זכאותו של כל ילד המובא בפניה על השתלבותו באחד מהמסלולים שזכרו ואת השירותים המיוחדים שהוא רשאי לקבל גם במסגרות החינוך הרגיל. כל העניין מפורט בפרק העשרים של חוק חינוך מיוחד התשמ"ח – 1988.

בבירור שעשתה באת כח התובע במשרד החינוך עם מנהלת האגף לחינוך מיוחד נאמר לה, כלשונה: **"ברחל בתך הקטנה"** בהאי לישנא "[הנתבעת] מתקצבת מתקציב חוק חינוך מיוחד בדומה למוסדות החינוך הכולל בישראל בשני מסלולים:

א. תקציב תוכנית שילוב

ב. תקציב 07 לתלמידים זכאים ככל מוסדות החינוך בישראל בהתאם לחוק החינוך המיוחד"

עוד ציינה מנהלת האגף לחינוך מיוחד הגב' רעיה לוי גודמן לבאת כח התובע:

"[הנתבעת] מפוקחת על ידי מפקח כולל ובכל הקשור לתלמידים בעלי צרכים מיוחדים על ידי מפקח לחינוך מיוחד".

מכיוון שנאמרו הדברים בלשון כה ברורה "ברחל בתך הקטנה" הסיקה מכאן עורכת הדין: "רוצה לומר [הנתבעת] מקבלת תקציב מהאגף לחינוך מיוחד והכל כדי שהנתבעת אכן תעסיק מורים לחינוך המיוחד".

הדברים היו כה ברורים לבאת כח התובע עד שהיה אפשר להתעלם מדברים נוספים ברורים שנכתבו אל עורכת הדין בדיוק בנושא זה ובמכתבים, מהם נלקחים דבריה של עורכת הדין. כך נכתב אל ב.כ. התובע על ידי אותה גב' רעיה גודמן במכתב מיום חמישי ט"ו בכסלו תשע"ג (29.11.2012)

"הנדון [הנתבעת] בקשת מידע על פי לחוק חופש מידע

1. כל מוסד חינוכי מפוקח על ידי מפקח כולל ומפקח חינוך מיוחד גם אם אין בו כיתות חינוך מיוחד, כיון שבכל מוסד חינוכי יש תלמידים עם צרכים מיוחדים בתכנית השילוב

3. [הנתבעת] מתוקצבת מתקציב חינוך מיוחד בדומה למוסדות חינוך הכולל בישראל בשני מסלולים

א. תקציב תכנית השילוב

ב. תקציב 07 לתלמידים זכאים, ככל מוסדות החינוך בישראל בהתאם לחוק החינוך המיוחד".

אי אפשר להתעלם מן הציטוט הסלקטיבי של המכתב, בצורה שמשקנתה של ב.כ. התובע היא שהנתבעת מקבלת תקציב על מנת להעסיק מורים המקבלים שכר כמורים לחינוך מיוחד.

חמור הדבר שלא צוטט לעיל סעיף נוסף באותו המכתב, סעיף 2

שם נאמר:

כאמור אין בבית הספר כיתת חינוך מיוחד

ברור שהדבר החשוב ביותר הנוגע לעניין שלנו נשכח לגמרי מב"כ התובע, אותו סעיף המסביר שכל מה שהיה ברור לכאורה ב"רחל בתך הקטנה" לא היה ולא נברא ואפילו לא משל היה.

ואם כל זה אינו מספיק, הרי קיבלה ב"כ התובע מכתב מפורש מיום ט"ז באדר תשע"ג שנכתב על ידי הגב' ס. ה., מרכזת כח אדם על יסודי במשרד החינוך בו מובהר לשואלת:

"בנוגע לשאלתך, גמול חינוך ניתן למי שיש לו השכלה בחינוך מיוחד ומלמד בכיתות של חינוך מיוחד. במידה והמורה אינו מלמד בחינוך מיוחד הגמול לא משולם לו.

(ההדגשה אינה במקור)

זה הרי בדיוק מה שהסביר מר ג', הן בחוות דעתו המלומדת לבית הדין והן בבית הדין במסגרת חקירתו על ידי באי כח התובע.

לפיכך המסקנה המתבקשת היא: לתובע לא מגיע תשלום בגין חינוך מיוחד לפי תקנון שעות הוראה היות שאינו מלמד בכיתת חינוך מיוחד לפי תקנון שרות עובדי הוראה.

באת כח התובע בדברי הסיכום אותיות ט"ז ואות י"ז שופכת קיתונות על עדות החשב:

"בל נשכח, החשב מעיד על עצמו כמומחה לשכר מורים ושהעובדת מטעמו שימשה ממלאת מקום מנהלת המחלקה לתנאי שרות במשרד החינוך, אם כך כיצד אינו יודע? ואם אינו יודע מדוע לא בדק עניין זה (של סוג התלמידים במוסד) מול האגף לחינוך מיוחד או לפחות היה שואל את העובדת שלו הנ"ל."

ומוסיפה הטוענת הנכבדה בזלזול "אכן לחשב פתרוניים", ומוסיפה שלא פנה לבית הספר לקבל פרטים.

מחובתנו להגיב על הדברים האלה. אין זה מן הראוי לזלזל בעבודת המומחה, כאשר לאמיתו של דבר, כפי שהראינו עמדתו נתמכת בתשובות שקיבלה בא כוח הנתבע עצמה מן הגורמים המוסמכים במשרד החינוך. תשובות אלו צוטטו בכתבי התביעה והסיכומים בצורה סלקטיבית.

ב"כ התובע הגישה חומרים מגוונים: פרוטוקול ועדת החינוך של הכנסת בנושא קוד תשלום 07 למוסדות החינוך המיוחד, כתבות בנושא ליקויי למידה המתגייסים לצבא, כתבה על נערים עם הפרעות קשב וריכוז adhd נספח כ-3. חומרים אלו אינם תומכים בתביעה כל עיקר. התובעת לא הראיתה כמה כיתות בסימון 07 קיימות בנתבעת. העובדה הברורה הא שמשרד החינוך מסווג את כל כיתות בית הספר בסיווג 01, ובבית הספר אין שום כיתת 07. עובדה זו היא הרלוונטית, והיא הקובעת את תנאי שכרו של התובע. למרות שכפי שהראתה ב"כ התובע, בנתבעת לומדים תלמידים רבים שהם לקויי למידה, עובדה זו אינה מעניינה של בית הדין: סיווג המוסדות מבוצע במשרד החינוך ולא בבית הדין – הוא הקובע את סיווג הכיתות, ומסיווג זה נגזרות זכויות המורים. אנו דוחים בתוקף את דברי הזלזול שנאמרו כלפי החשב. באי כח הנתבעת גם בדיון בבית הדין טענו זאת מתחילה, ולמסקנה בית הדין השתכנע מעמדה זו. בפנינו מצוי המסמך של משרד החינוך מינהל תקשוב ומערכות מידע מיום 19.11.2012 המגדיר במפורש את כל הכיתות במוסד בסוג הכיתה 01- רגילה. והעובדה שבבית הספר תלמידים מאובחנים, מאפשרת לבית הספר להקצות לתלמידים שעות נוספות וטיפול מיוחד אך אלו אינם נוגעים כלל לנושא שבו אנו עוסקים – שכרו של התובע.

ברור אם כן שהמכתב הקובע את נתוני העסקתו של התובע הם נתונים על פיהם יש לחשב את שכרו לפי העסקתו בפועל.

אלו היה מלמד בכיתות לימוד בבית ספר מיוחד (כוללני) או בכיתות מקדמות בבית ספר רגיל, היה זכאי כמחנך בכיתת לימוד מיוחד לתוספת של 14% לשכרו. אך כיון שכל המסמכים שהוצגו בפנינו מורים בלשון שאינה משתמעת לשני פנים שהתובע לא לימד אפילו יום אחד בכיתה המוכרת

ככיתת לימוד מיוחדת, **כהגדרתה בתקנון משרד החינוך**, אינו זכאי לכל תוספת כמורה בכיתת לימוד מיוחדת.

למען לא יובנו הדברים שלא כהלכה, כל הדברים המובאים מאתר האינטרנט של הנתבעת נכונים בהחלט. הנתבעת מספקת לילדים חינוך המנצל את התקציבים על מנת לתת לילדים תשומת לב מיוחדת, ובמוסד שיש בו שמונה כיתות למדו בשנת הלימודים 114 תלמידים היינו 14 תלמידים בכיתה ממוצעת, כאשר בכיתות רגילות לומדים בדרך כלל למעלה מ-30 ילדים בכתה. לשם כך ניצל בית הספר את ההקצאות המיוחדות שקיבל ממשרד החינוך לדברים נוספים כמו לאספקת שירותים אחרים. אך עדיין הכיתות הוגדרו ככיתות 01 רגילות ולא ככיתות חינוך מיוחדת!

המכתבים שנשלחו לבאת כח התובע הולמים במדויק את הוראת מנכ"ל משרד החינוך 11.4, והובהרו לתובע ובאת כחו כבר במהלך הדיון בבית הדין.

בדיון בבית הדין ביום י"ג בחשוון תשע"ד (17.10.2013), הצטרף לצוות התביעה עו"ד ג. ו. בגלל בקיאותו בענייני שכר.

כבר קודם חקירת העד הודיע עורך הדין לבית הדין:

"נוצר מצב שהחשב במקום לכתוב חישובים כתב טענות".

נביא כאן דברים מן החקירה (לקוח מפרוטוקול הדיון)

עורך דין ג. ו. : אני מצאתי שהנתבעת הזו עוסקת כולה בחינוך מיוחד

החשב המומחה מר ג': חד משמעית לא

עורך דין ג. ו. : בתוך אתר האינטרנט של הנתבעת יש הצגת הנתבעת כמקום של חינוך מיוחד.

כאן באה התערבות של בית הדין, כמובן בניסיון להפסיק את הדיון בעניין שכל מסמכי משרד החינוך קבעו שהנושא כלל לא רלוונטי.

דיין: הנושא כבר עלה וברור שיש מוסד שעוסק בחינוך מיוחד אבל אין לו הכרה במשרד החינוך (ככיתות חינוך מיוחד) **אם היית מביא מסמך שמשך החינוך מכיר בו**

תשובה מדהימה של עורך הדין

"יש לנו מסמך כזה!"

האם היה מסמך כזה? הרי צוות התביעה הביא מסמכים מפורשים **שכל הכיתות בבית הספר הן כיתות לימוד רגילות!**

שוב חזרה למסמך (נספח 13) שאושר לו גמול מיוחד: והחשב מסביר למומחה לשכר, את המשמעות של המסמך. החשב מסביר שאם הוא היה מלמד בכיתה המוגדרת ככיתת לימוד מיוחד

היה מקבל תוספת של 14% (ולא 8.5% המקבל מורה שאין לו השכלה בחינוך מיוחד ומלמד בכיתת לימוד מיוחד).

ושבו עורך הדין ג. ו. מתעקש שיש להם מסמך שהנתבעת מתקצבת מתקציב חינוך מיוחד!

הוסבר לתובעים על ידי משרד החינוך ועל ידי החשב ועל ידי בית הדין שאין קשר בין מקורות התקציב וסוג התלמידים ואופי בית הספר לבין השאלה מתי זכאי המורה לגמול חינוך מיוחד, ושאינו בבית הספר שום כיתה המוגדרת כיתת לימוד מיוחד. אבל אי אפשר בשום צורה לשכנע את צוות התביעה עם עובדות ומסמכים והם קובעים שמי שלא מקבל את ההגדרה שהם החליטו לתת לכיתות בית הספר הוא טוען טענות. חמור מזה, החשב מואשם על ידי באת כח התובע בעדות שקר בבית הדין, כאשר המסמכים ממשרד החינוך תומכים בדבריו באופן חד משמעי. קשה מאד להגזים בחומרת התנהגות באי כח התביעה בנושא זה.

למרות דרישת ב"כ התובע בדברי הסיכום שלה, בית הדין לא יבקש לקבל ממשרד החינוך, לא את מספר התלמידים העוברים ועדות השמה, לא את הלקויות שמהם הם סובלים, ולא מספר התלמידים המועברים דרך חוק השילוב. אין אנו מתכוונים ללמוד את כל הדוחות הכספיים שנשלחו אלינו, ואף לא לחקור בשאלת מקורות התקציב של המוסד ואת ההלוואות שנטל ואת מקבלי השכר הגבוה במוסד. וזאת משום שבית הדין מתייחס רק למסמכים הנוגעים לעניין שבו הוא צריך לפסוק. בית הדין אינו מתכוון לעזור למשרד החינוך להגדיר את כיתות הלימוד שלו, וזכויות התובע נובעות אך ורק מקביעת משרד החינוך.

מסקנה: אנו מקבלים את חוות דעתו המקצועית של החשב ואיננו מחייבים את הנתבעת בשום תשלום בגין גמול חינוך מיוחד. כל זאת משום שמשרד החינוך מגדיר את כיתות הלימוד בנתבעת ככיתות לימוד רגילות.

ח. זכות לכפל תואר

ב"כ התובע טוענת שהוא לא קיבל "כפל תואר". לצורך חישוב מרכיב זה, בית הדין מופנה לאתר האינטרנט על מנת ללמוד פרק בגמולי השתלמות כולל כפל תואר. על פי החישוב, מגיע לתובע 10.5 אחוזים ברכיב זה וכל שנותר הוא להכפיל את הסכום של 11457 ב-10.5% ומקבלים 1,203. מספר החודשים שלימד היינו 156 חודשים ומקבלים סכום תביעה של 187668 ₪. לפני שאנו אמורים לפסוק כנגד המוסד הנתבע עוד כ-200000 ₪ נוסף על מאות האלפים שכבר נתבקשו, יש לבחון כמה שאלות.

באת כח התובע כתבה מכתב ביום א' באלול תשע"ב לעו"ד ב' שעסק בתלושי השכר של התובע וטענה שמשנת 93 היה העובד זכאי לתוספת 10.5% בגין רכיב זה ועד היום לא קיבל דבר. ועל כך

נענתה במפורש שהתובע מקבל את המגיע לו וזה מצוי במסגרת גמולי ההשתלמות. במכתב מיום 21.10.2012 באת כח התובע מבקשת לקבל פירוט כיצד זה גלום בגמולי ההשתלמות.

לאחר בדיקת התלושים, אנו מקבלים את תשובת הנתבעת. ניתן לקרוא בתלושי המשכורת של העובד ולמצוא את התוספת בקלות.

נקדים בעניין זה - פרק 16.2 בהוראות מנכ"ל משרד החינוך עוסק בגמולים מיוחדים שזכאי להם המורה, ואשר נכנסים לתוך חישוב שכרו המשולב; ברשימה 14 גמולים כאלה. מורה יכול לזכות עד 8.75 גמולים עבור כפל התואר כשכל גמול שווה 1.2% ועוד 16 יחידות גמול עבור ההשתלמויות שעשה, וגם אלה שווים 1.2% לכל יחידה. סך הכל הגמולים הללו יכולים להעלות שכרו עד 29.7% (הנובעים מההשתלמויות שעבר כולל כפל התואר).

נענין עתה במסמך שהוצא לתובע במשרד החינוך ביום 01.03.2009 כתוב בו במפורש: **מספר גמולי השתלמות 10; כפל תואר שווה ערך בגמולים 8.75.**

מבואר בהמשך בשפה ברורה: סך הכל גמולים לשכר היום 18.75.

על מנת לחשב את תוספת השכר, צריך להכפיל 18.75 (גמולים) ב-1.2% ומתקבלת התוצאה 22.5 אחוז.

המענין בתלושי המשכורת של התובע בחודש אוגוסט 2013 רואה שהנ"ל זכה לגמול תואר 5% כאמור לתובע גם תואר שני וגמולי השתלמות עוד 22.5%. זו בדיוק התשובה שקיבלה ב"כ התובע במפורש!

ולעומת זאת, בשנת 2004 יש רק ל-10.5% השתלמות אחוזים אלו הרי הם כפל התואר המבוקש. ככל שהשתלם יותר נוספו אחוזים. אין ספק אם כן שבידיו מצוי מסמך המפרט בכל שלב את אחוזי ההשתלמות שהוא זכאי להם שכן משרד החינוך הנפיק לו ובאמצעותו קיבלנו גם אנו בית הדין את הנתונים. הצצה קטנה בתלושים לימדה אותנו שהכל משולם ומצוי בתלוש. במסמך מבואר שגמולי ההשתלמות כוללים גם את כפל התואר.

קשה להבין אם כן מניין צמחה התביעה הבלתי מתקבלת על הדעת. וכי היו סבורים שבית הדין יקבל תביעה על כ-200,000 ₪ בלי לקרוא את התלוש? ושוב, מדובר בעניין בו קיבלה ב"כ התובע תשובות מפורשות, בהירות ומדוייקות מבעלי הסמכות. למרות זאת, בחרה ב"כ התובע לחזור ולתובע זכויות שכבר ניתנו לתובע במהלך השנים.

נדחית כאמור גם הטענה שלא התקבל שכר בשל כפל התואר.

ט. התביעה לשלם לתובע דמי ייעוץ

בסעיף 31 של סיכומי ב.כ. התובע כותבת עורכת הדין:

"אין כל חולק כי בשנת הלימודים האחרונה הועסק [התובע] על ידי ולבקשת [הנתבעת] בתפקיד יועץ והדרכה למורים ולתלמידים. אין כל חולק כי [התובע] לא קיבל כל תוספת תשלום בגין יעוץ... גם אם אין [הנתובע] תעודה רשמית כיועץ כך הוצג על ידי [הנתבעת]"

לצערנו גם בעניין זה, אין לטענת ב"כ התובע על ביסוס.

הוראות מנכ"ל משרד החינוך בפרק 12.4 עוסקים בגמול הייעוץ. שם נקבע.

"כמורה יועץ יועסק רק מורה בעל רישיון בייעוץ".

ההוראות גם קובעות כיצד הם סדרי עבודתו של המורה היועץ הכלל כמפורט באותו הפרק. אין ספק שהתובע לא למד ייעוץ ומעולם לא למד במוסד המכשיר יועצים חינוכיים (אוניברסיטת בר אילן והמחלקה לחינוך בה, שבה למד התובע אינה מאושרת על ידי הות"ת להכשיר מורים יועצים). ודאי שהמורה התובע לא עבד לפי ההסדרים המופיעים בחוזר המנכ"ל. עניין זה הובהר לתובע ובאת כוחו בעדינות רבה תוך כדי הדיון בבית הדין. ודאי שהיה ראוי לא להעלות זאת שוב אחרי שהיה ברור שאין כל בסיס לדרישה הזאת.

אך למעשה הדבר חמור הרבה יותר. מדוע הפך המורה לפתע פתאום ליועץ. התובעת מביאה בפנינו את מכתבו העדין של מנהל הנתבעת, המבקש מהמורה להיות שותף עמו בעשייתו החינוכית. כך כתב מנהל הנתבעת:

...ואנו מבינים כי חינוך כיתה בצורה המקובלת היא משימה מורכבת. "אכן השנים עושות את שלהן, אנו מתבגרים בעוד התלמידים נשארים באותו הגיל נענית להצעתנו להשתחרר ממשימה זאת... שמחתי על היענותך להמשיך להיות יועץ פדגוגי טיפולני".

במילים אחרות כשאי אפשר היה להמשיך להעסיק את התובע כמורה רגיל ביקש בית הספר לנצל את כישוריו ויכולתו במשימות טיפוליות ועל ידי כך לנסות ולשמר את מעמדו. בפועל אנו יודעים שגם דרך זו נכשלה והמוסד נאלץ לוותר כליל על העסקתו משום שבסופו של יום לא נמצאה שום משימה מתאימה לו ובית הספר מצא עצמו עם עובד שלא נמצאה משימה מתאימה עבורו. בתנאים הללו תמוה הדבר לבוא לבית הדין ולהכיר במי שאין לו השכלה כיועץ, ולא מילא פונקציה של יועץ ולדרוש שכר יועץ.

מן הטעם הזה כתב החשב הממונה בעבודתו המקצועית המדויקת: "לתובע לא מגיע תשלום בגין ייעוץ או הדרכת מורים שכן אינו בעל תעודה בייעוץ והתפקיד שמילא בבית הספר לא הוכר על ידי משרד החינוך כתפקיד ייעוץ או הדרכה".

בדברי הסיכום של התובעת הסבירה כי לדעתה הדבר דומה לנכס חקלאי שנעשה בו שימוש שלא למטרות חקלאות, כאשר בפסיקה לענייני ארנונה תשולם ארנונה על פי השימוש בפועל.

כל הדימוי הזה ראוי היה שלא יעלה כלל על הכתב. כללי תנאי השכר הם ברורים, ואין מקום לטענות מסוג זה.

י. שנות הוותק בהוראה, ותוספת קידום ותק

ב"כ התובע בסיכומיה כותבת (עמ' 14).

אין כל חולק (ההדגשה שלנו) כי על פי האישורים הנ"ל של משרד החינוך ל[תובע] יש 38 שנות ותק בהוראה. אין גם כל חולק כי חלה טעות בעניין תלושי השכר של [התובע] שם צוין ותק 34 שנות ותק. מכאן שקיימת טעות לרעת [התובע] ל[תובע] מגיעים עוד ארבע שנים.

העובדה היא, שבמסמך האחרון משנת 2013, קובע משרד החינוך: 31 שנות ותק, ועוד 3 שנים ותק מכח שירות בצה"ל.

בפרק הראשון שכתבה באת כח התובע שכותרתו הצדדים לתביעה, במשפט השני

התובע עוסק בתחום ההוראה כ-37 שנים

האם 31 שנה הם כ-37 שנים?

גם אם מוסיפים עוד שלש שנים של השירות הצבאי (יש להניח שהמורה לא עסק באותם השנים גם בהוראה) הגענו ל-34 שנים והן 37 לא שנים?

מר ג' כתב באות ג' של הפרק העוסק ברכיבי שכרו של התובע:

"התובע אכן זכאי לתוספת קידום ותק, בשל היותו עובד ומתגורר בישובים שבאזור עדיפות א'. התוספת הינה תוספת של 4 שנות ותק לשכר המשולב אשר תופיע כתוספת שקלית בשורה נפרדת תוספת זו לא תילקח בחשבון לצורך שכר קובע לגמולים.

מבדיקה של תלושי השכר עולה כי קיימת טעות נגררת לאורך כל שנות עבודתו, שכן תוספת זו שולמה כחלק אינטגרלי מוותקו של התובע, ועל כן הגדילה את השכר המשולב את תוספת הגמולים ואת ההפרשות לקרן הפנסיה להמחשה הפרשי החודשי ששולם ביתר בשנה האחרונה עומד על 380 ₪".

שנות הוותק של התובע:

משרד החינוך הוציא בשנת תשע"ד כ"ד בחשוון תשע"ד (28.10.2013) מסמך המורה שלתובע יש ותק הוראה של 31 שנים.

בלשון המסמך:

31 שנה החל מיום 01.09.2013 ותק צהל 36 חודשים עדכון 01.09.1993.

המסמך חתום על ידי לוסי גלצר מגף כא"ב.

בהערה (מן המסמך המקורי):

אנו שומרים לעצמנו את הזכות להכניס תיקונים בנתוני השכר הנ"ל אם יתברר שנקבעו בטעות.

לצורך הבנת המסמך עלינו להכיר את המושגים המוזכרים במסמך.

כבר משנת 1993 הוספו למספר שנות הוותק שהיו למורה עוד 36 חודשים של ותק מכח שירותו בצה"ל. זה משום שבאותו זמן תוקן חוק הוותק המקנה תוספת ותק כחלק מן הוותק הקבוע של מגזרים שלמים בשרות הציבורי. הוותק הזה הפך להיות חלק אינטגרלי של שנות הוותק של העובד, לעניין כל התוספות המגיעות לו והמרכיבות את המושג שכר משולב. כל זאת בשונה מהוותק הנובע מעבודה ומגורים באזורי עדיפות לאומית שאז תוספת הוותק אינה חלק ממרכיבי השכר המשולב אלא נרשמת בעמודה מיוחדת בתלוש השכר של העובד ואינה עולה כשנת ותק לעניין זכויות אחרות של העובד כמו רמת דמי ההבראה שהוא זכאי להן שגם אלה תלויות בשנות הוותק, או מענק היובל המוענק לעובדי מדינה (חלקם אחרי עשרים וחמש שנה וחלקם אחרי שלושים שנה). לעניינים אלו מענק הוותק המתקבל בזכות מגורי העובד ועבודתו באזורי עדיפות לאומית, אינו קובע את שנות הוותק והן אינן נחשבות כמרכיב בחישוב שנות הוותק. מכאן הוראת מנכ"ל משרדי הממשלה לרשום רכיב זה בעמודה נפרדת ולא לכלול אותו כחלק מן השכר המשולב של העובד.

מן הטעם הזה כתב מר י. ו. במכתבו לתובע ביום י"א בסיון תשס"ב, 22 במאי 2002, כי ביום 22.05.2002 נתקבלה ההחלטה לאשר לך קידום בארבע שנות ותק לצורך קבלת שכר בלבד.

ונוספה הערה: התמריצים ניתנים ביחס להיקף המשרה.

ברור שזאת הערה חשובה. אילו התוספת הייתה אמורה להירשם כחלק מן השכר המשולב זה משתלם באופן אוטומטי לפי היקף המשרה. אבל מכיוון שמרכיב זה נרשם בשורה נפרדת בתלוש יש להדגיש שגם תמריץ זה משולם ביחס להיקף המשרה.

המושג "ותק הוראה" או ותק מקצועי הנו איפוא מושג משפטי הבא להגדיר את אותם מרכיבי הוותק אותם יעביר המורה לכל מקום שאליו יגיע, לכל סוג בית ספר ולכל סוגי המשרות במשרד החינוך אותם ימלא, לעומת הוותק של אזורי עדיפות לאומית שהן תלויות הגדרת מקום וזמן.

באתר האינטרנט של ארגון המורים בבתי הספר העל יסודיים מצויים תקנות הוותק המקצועי במשרד החינוך בפרק 6.3 וכללי החישוב שלו. שם מצוי גם פרק העוסק בהגדרת תקופות העבודה אשר יילקחו בחשבון במילואן לצורך חישוב הוותק ושם בפרק החמישי נקבע כי תקופת השרות בצה"ל עד מקסימום שלש שנים תוכר כתוספת ותק הוראה. כאמור לפי כללים אלה הוצא גם המסמך שנמסר לתובע ושהוצג על ידי התביעה בבית הדין

נמצא אם כן, שהתובע צריך להרשם כבעל וותק של 31 + 3 (נכון ל-2013), ויש להוסיף לו במרכיב השכר בלבד – עוד 4 שנים בשל מגורים באזור עדיפות לאומית.

קיימנו בדיקה אחר מרכיב הוותק בתלושי המשכורת שהוצגו בפנינו החל מחדש ינואר שנת 2000 ועד חודש מאי 2013 בעזרת 30 תלושי משכורת המייצגים את התלושים שקיבל התובע משך השנים הללו, וכל התלושים מייצגים בדיוק את המסמך שבידינו.

בחודש מאי 2013 נרשם בסעיף הוותק 34 שנים (31 ועוד 3 שנים). כך גם בחודש ינואר 2013, 34 שנים. וגם בנובמבר 2012 השייך לאותה שנת לימודים 34 שנים.

בספטמבר 2011 (החודש המתחיל את שנת הלימודים הקודמת 33 שנים).

בספטמבר 2010 - 32 שנים. באוקטובר 2009 - 31 שנים, ספטמבר 2008 - 30 שנה ספטמבר 2007 - 29 שנים, אוקטובר 2006 - 28 שנים. בספטמבר 2004 - 26 שנים בספטמבר 2002 24 שנים.

לסיכום נקודה זאת, הוותק הרשום בתלושי המשכורת של התובע הולמים את המצוי באישור שהוצג בפנינו מיום כ"ד בחשוון תשע"ד. בשנה זו היה המורה בעל וותק הוראה של 31 שנים ונוספו לו זכות ותק של שלש שנים בזכות שירותו הצבאי.

צר לנו מאד על הערת התובע באותו הדיון שאמר: "אני הוצאתי ממשרד החינוך ותק חדש, כי במשרד החינוך שנתיים לא מופיעות ואני שיניתי את הוותק". להזכיר הדיון הזה התקיים ביום י"ג בחשוון תשע"ד והאישור שבידינו על הוותק שהוזכר הוא מיום כ"ד בחשוון תשע"ד, והוא הולם במדויק את מה שרשום בתלושי המשכורת של התובע במשך 14 שנים.

במשרד החינוך יש למורה 31 שנות הוראה וצירפו לו עוד שלש שנות צבא וזה ותק ההוראה של המורה. זה הדבר היחיד שהיה מותר לבית הספר לכתוב בסעיף הוותק של התובע וכך נעשה בכל התלושים למרות פסיקתה ההחלטית של ב"כ התובע עדיין בית הספר מקבל הוראות ממשרד החינוך ולא מב"כ התובע.

האם קיבל התובע תוספת אזור עדיפות לאומית?

בעניין זה קובעת באת כח התובע: מכאן שקיימת טעות לרעת התובע בתלושי השכר ולתובע מגיעים כספים בגין עוד ארבע שנות ותק כפול 13.8 שנות עבודתו.

לטענתה, מגיע לו מכח טעות זו – 4,908 ₪.

אכן צודקת באת כח התובע שהתובע קיבל אישור למענק קידום ותק החל משנת תשס"ב 01.09.2001. ברור שמדובר במענק קידום וותק ולא בוותק הוראה, ולכן כאמור קיימת הוראת מנכ"ל משרד החינוך לרשום את הוותק הזה בשורה נפרדת, (בלשון המנכ"ל של משרד החינוך 4.1 הוותק הריאלי לא ישתנה). לא בשביל להדגיש את הזכות הזאת כמו שהבינה בטעות באת כח התובע אלא בכדי לא לטעות בטעות החמורה של באי כח התובע ולהפוך את המענק לוותק הוראה כמשמעו בחוק.

אכן כך נהגה הנתבעת בכל התלושים מאז חודש ספטמבר 2001 עד התלושים שהופקו לתובע בשנת 2004. התובע קיבל במפורש וותק עיירות פיתוח.

בחודש ספטמבר 2004 למשל הוא קיבל זאת בסכום של 237.9 ₪. אלא, שאחרי שנת 2004 נעלמה שורת התוספת הזו מן התלוש. האם התוספת נעלמה מן המשכורת?

מומחה בית הדין נשאל בעניין זה והשיב, שהתוספת לא נעלמה, אלא שהיא נכללה בטעות, ולטובתו של התובע, בשכר המשולב. בדקנו עניין זה גם באופן עצמאי. לשם כך צריך להסתכל בסכום ששולם למורה תמורת תוספת הוותק משנת 2003 לשנת 2004 גדלה תוספת הוותק בחמישים ואחת שקל, אך למשל ב2007 קפץ הסכום המשולם בוותק במאות שקלים והגיע מ2,438.6 ₪ ל2,829.7 ₪. אז גם נעלמה מן המשכורת שורת התשלום עבור אזורי עדיפות לאומית.

כאן אנו נזקקים לחוות דעתו המלומדת של החשב, שהרי לבית הדין אין את סרגלי השינויים השנתיים של תוספת קידום הוותק. אנו יכולים להתרשם שאם בכל שנה השינוי בשכר הנובע מקידום הוותק הוא בערך כחצי אחוז לשנה ובשנה מסוימת אנו רואים שינוי של קרוב לארבעה אחוזים ודאי יש כאן גורם נוסף שגורם לקפיצה בגמול הוותק. אך רק החשב שבידו מצויים הסרגלים של קידום שנות הוותק יכול היה לאשר שמדובר בתוספת השרות באזורי עדיפות לאומית שיחד עם השינוי הקבוע לאותה שנה מסביר את העלייה הגבוהה והחריגה בגמול הוותק שנוסף לשכרו של העובד. על כן, ברור שההסבר שנתן החשב מתקבל מאד על הדעת ואנו מקבלים את עדותו גם בנקודה זאת. (אנו מקבלים הסבר זה, למרות שבחקירה בעל פה, נזכרו באופן לא מדויק 27 שנות עבודה). היתה זו טעות שכן ההסבר לעיל מוכח מתוך התלושים).

נציין בסעיף ה' של פרק ה' כותבת באת כח התובע כי: "יש להורות לבית הספר לשלם [לתובע] כספים בגין רכיב קידום הוותק ואשר לא שולם מעולם על ידי [הנתבעת] (ההדגשה שלנו)"

כיצד יכולה עורכת דין לכתוב שהכסף מעולם לא שולם **מעולם** ובתלושים שהיא הגישה לבית הדין מוזכר רכיב זה לפחות עד 2004 בשחור על גבי לבן?

כאמור כל הדבר הזה הופיע למעשה בחוות דעת המומחה, בקטע הדן ברכיבי שכרו של העובד שם באות ג'. החשב מסביר בחוות הדעת שלו שדרך זו היטיבה עם התובע:

מבדיקה של תלושי השכר עולה כי קיימת טעות נגררת לאורך כל שנות עבודתו (הקו במסמך המקורי) שכן התוספת הנ"ל שולמה כחלק אינטגרלי מוותקו של התובע, על כן הגדילה את השכר המשולב את תוספת הגמולים ואת ההפקדות לפנסיה. בנוסף לזה התוספת שימשה לקידום וותקו של התובע גם לצורך חישוב לזכויות להבראה ומענק יובל.

להלן נמשיך ונבדוק את כל סעיפי חוות הדעת הזו לפרטיה. דבר אחד ברור, אכן הייתה כאן טעות בעניין הוותק. מענק שנות הוותק נכנסו החל משנת 2006 לתוך השכר המשולב ועל ידי כך זכה התובע בגינם לא רק למענק שקיבל בדין גם בשנים הקודמות אלא המענק שולב לתוך השכר

המשולב והגדיל בזה רכיבי שכר שלא היו אמורים לגדול בגלל המענק הזה. האם יש כאן עילה לתביעה של התובע כלפי הנתבעת הרי ברור שהוא קיבל יותר מן המגיע לו

עורך דין ג. ו. ששמע את הדברים וכנראה הבינם העלה טענה חדשה בעניין:

אני אומר לך שאין כאן טעות בחישוב אלא שכך רצה המעסיק לשלם, ולמה אתה קובע שיש כאן טעות בחישוב"?

אנו דוחים טענה זו מכל וכל. וכי מי שרוצה להיטיב עם עובד יחביא זאת בתוך שכרו? מי שרוצה להוסיף לעובד פשוט מוסיף מענק מיוחד. ובכל מקרה לטעון מצד אחד יש כאן טעות מזכה לעובד ומצד שני להחליט שמגיע לו עוד קרוב לחמשת אלפים אין זה סביר כלל וכלל.

לסיכום, חובתנו לקבוע שבנושא הוותק לא רק שלא קופח העובד אלא שבשנים האחרונות צורת חישוב הוותק הביאה לתובע תוספת תשלום שלא היה זכאי לה.

יא. טענות לחסרים נוספים בתלוש המשכורת

עסקנו לעיל בהרחבה, בבדיקת כמה ממרכיבי התביעה לעומקם. חשוב לציין שהתלוש שהוגש לעובד מידי חודש, מפורט, והוא כולל שכר יסוד תוספת ותק הסכמי המסגרת מענקי השתלמות כל אלה המרכיבים את המושג שכר משולב. בשורות נפרדות את תוספת השעות לאותו החודש גמולים מיוחדים שיחות טלפון נסיעות, ונתונים חשובים למס הכנסה כמו הפרשה עודפת לקרן השתלמות. בצד השני של התלוש כל נתוני העזר כדרגת המורה לפרטיה מס' שנות הוותק תחילת העבודה אחוזי המשרה מצב משפחתי ועוד ועוד נתונים.

אם נפלו כל כך הרבה טעויות כל כך הרבה שנים מוטל עליו כאשר הוא מגיש תביעה מסוג זה שהוגשה, להראות זאת ברחל בתך הקטנה. כל הגמולים מצויים בתלושי המשכורת ואף אנו יכולים למצואם שם. וגם אם חסר משהו מוטלת על התובע ובי"כ החובה להראות מה בדיוק חסר.

דבר זה לא נעשה בכתב התביעה. למרות זאת הוסכם שחשב יבדוק את התלושים, והוא אכן בדק באופן מקצועי את התלושים והגיש חוות דעת שהתלושים אכן ערוכים נכון וכשהיו חסרונות בעבר הם הושלמו. מדוע עלינו לפקפק בחוות הדעת המקצועית של החשב ולקבל את החשבונות שהתובע ובי"כ טוענים להם? וכאן לעובדה המוזרה שנושאים אלה לא נשאל עליהם החשב, ולא נחקר עליהם בחקירה נגדית.

מבחינתנו חוות הדעת היא הדבר היחיד המחייב את בית הדין כל עוד **לא ראינו אפילו הוכחה קלושה לסתירת חוות הדעת הזאת**. הקריאה של התובע ובי"כ של תלושי משכורת הוכחה בבית הדין כשגויה לחלוטין. אפילו עובדות ברורות הכתובות בתלושי המשכורת שחור על גבי לבן כמו מענק ותק עיירות פיתוח שכתובה בצורה ברורה בתלושי המשכורת עד שנת 2004 נטען שלא שולמו מעולם. על כן, אנו דוחים את החישובים הבלתי מבוססים, ולמעלה מן הצורך נפרט את הדברים בתמצית להלן.

בעניין **תוספת השחיקה** - כבר נענתה על ידי הנתבעת באמצעות באת כח הנתבעת שתוספת שחיקה שולמה החל מחודש 11 2011 במקום מחודש 9 2011 ולכן שולמו לו הפרשים.

תוספת הסכום 2008 - שולמו לתובע על פי חישוב משרד החינוך בחוזר תשע"ב. שיעור 4.81%

תוספת הסכום 2011 - נמצא כי בשל טעות לא שולמה התוספת ולכן שולמו הפרשים בשכר 8 2012.

כמובן לכל הדברים הללו סימוכין ואין לבית הדין כל עניין להכנס לעניין שהרי הכל כתוב ומפורש בביאור בתלושי המשכורת.

ראוי להוסיף בעניין זה.

באת כח התובע מביאה בדברי הסיכום שלה מתוך פרוטוקול הדיון בבית הדין

"תוספת שחיקה. בעניין זה נשאל החשב על ידי עו"ד ג. ו. לא ראיתי התייחסות לגבי תוספת השחיקה. ש': התוספת הזו היתה תקינה לחלוטין לכן לא נגעת בה".

על זה כותבת עורכת הדין בדברי הסיכום (עמ' 22)

קצת תמוה הדבר שהחשב לא ציין בחוות דעתו מה הסכום שמגיע [לתובע] בבדיקתו את כל תלושי השכר. משלא ביצע החשב את החישוב המדויק על הנתבעת לשלם החל מיום 1.9.11 תוספת שחיקה בסך 2.1%.

צריך לומר שאכן הדבר תמוה. פנתה עורכת הדין של התובע לבאת כח הנתבעת בעניין תוספת השחיקה של הלקוח שלה ונאמר לה על ידי עורכת הדין במכתבה מיום 21.12.2012 שתוספת זו שולמה החל מחודש 11 2011 במקום 9 לשנת 11 היינו באיחור של חודשיים, ועל כן שולמו לעובד הפרשים. עניין זה נבדק על ידי חשב מקצועי שמקצועו לבדוק תלושי משכורת והוא מעיד בבית הדין שבעניין הפרשי תוספת השחיקה התלושים של העובד תקינים, כיצד יכולה להיות המסקנה הברורה של באת כח התובע שמכאן שעל הנתבעת לשלם מיום 1.9.11 ועד היום עוד תוספת של שחיקה 2.1%? אנחנו אמורים להעניש את הנתבעת שאיחרה בחודשיים בתוספת הנ"ל של כ-200 ₪ לעובדיה?

מענק יובל - בכתב התביעה לבית הדין כותבת באת כח התובע בסעיף ט':

מענק יובל משכרו של מורה המועסק שלושים שנה. בשנת 2009 מלאו למרשי 30 שנות עבודה בהוראה מרשי **מעולם לא קיבל מענק זה** (הדגשה של בית הדין)

נושא זה כבר עלה בתכתובת שהייתה בין ב"כ התובע לבאי כח הנתבעת וזכה למענה מדויק בדברי עורכת הדין ב' בחודש אוקטובר 2012.

המורים בישראל זכאים על פי הוראה 1.4 של מנכ"ל המשרד אות ט"ו, למענק יובל בשיעור 60% משכרו המשולב של המורה המועסק 30 שנה בשירות המעסיקים בישראל. הוותק של שירות בצה"ל נכלל כמובן בשנות הוותק של המורה. כבר הוסבר לעיל ששנות השירות בצה"ל הן מרכיב בהגדרת וותק ההוראה של המורה. ברור שהמענק עבור שרות באזורי העדפה לאומיים אינו נכלל בוותק לעניין מענק היובל.

לשון הוראת מנכ"ל משרד החינוך

"החל ממשכורת חודש יוני ובכל שנה לאחר מכן באותו מועד ישולם מענק יובל לעובד הוראה בעל ותק מצטבר בהוראה של 30 שנה ומעלה כולל ותק צבאי, אצל המעסיקים והבעלויות.

בפרק ההבהרות מובהר ששנת שבתון (הממלאת את התנאים הרשומים שם) תבוא בחשבון מניין שנות הוותק. הסכום ישולם לעובד הוראה שהשלים את שלושים שנות ההוראה ב1 ביוני. מכיוון שהמורים מתחילים ללמד ב1 בספטמבר הרי העובד יהיה זכאי למענק בשנת ההוראה ה31.

נוטר לנו לברר מתי הייתה שנת ההוראה ה31 של התובע ועניין זה כבר נתברר לעיל. שנת 2009-2010 היא השנה הראשונה בה זכאי התובע למענק היובל. זו השנה הראשונה שבה מלאו למורה ותק של 30 שנה. על כן שולמו לתובע בחודשים אוקטובר נובמבר דצמבר של שנת 2012 מענקי יובל בסך 5,357.2 ₪ בכל אחד מן החודשים הללו. בזה כוסו חובות הנתבעת כלפיו לשנים 2009-2010 שנת 2010-2011 ושנת 2011-2012.

מכיון שלא ראינו את כל תלושי 2012-2013 איננו יכולים לקבוע האם שולם גם תשלום זה. בידינו מכתבה של הנתבעת שנשאלה על ידינו במפורש בנושא זה וכתבה לנו ביום 09.02.2014 בשנים האחרות הכסף שולם. כמובן אנו מקבלים את תשובת הנתבעת, מתוך הערה שאם עדיין לא שולמה הזכות של 2012-2013 הנתבעת חייבת להשלים זכות זאת.

האם הנושא ראוי להערת באת כח התובע כי מענק היובל מעולם לא שולם!?

מה שמפורש בתלושי השכר הוא שבכל התלושים מצויה תוספת השחיקה התוספות של 01 ו2008 ו2011 מצויות במפורש בתלושי המשכורת. עורכת הדין של הנתבעת הצהירה שהיא איחור של חודשיים בתשלום תוספת 2011 ולכן קיבל העובד הפרשים. הדבר אושר בבדיקתו של החשב.

תוספת גמול הבגרות - תוספת זו מופיעה בשורה נפרדת בתלוש (כי אינה נגזרת של השכר המשולב) ומשולם לפי יחידות הלימוד, וכאשר אלה נלמדו לאורך מספר שנים מחולק הגמול לאותם השנים. הדבר מופיע בבירור בתלושים.

קצובת הבראה - שולמה כדין, ומופיעה בתלושים.

לטענת באת כח התובע בכתבי הסיכומים:

“אין כל חולק כי היה על החשב ליתן סכומים מדויקים ולציין את הסכומים המדויקים... הוכח כי [לתובע] ותק של 38 שנים. [התובע] החל בעבודתו בשנת 2000. [התובע] היה צריך לקבל 5460 ₪ החל מן השנה הראשונה שהחל לעבוד בבית הספר. [התובע] היה אמור לקבל 5460 ₪ (דמי הבראה לבעלי ותק של 25 שנים) כפול 13.8 שנים הם 75,348.

כאמור. חו"ד המקצועית והמוסכמת, חלקה על מסקנות אלו.

נציין כמה נקודות מכוחן יש לסתור את דבריה.

1. לתובע אין ולא היה מעולם ותק שעליו מדברת התובעת. טענה זו היא כנגד מסמכים ברורים שהיו בידיה ממשד החינוך.
2. האם בכל השנים שולם אותו סכום עבור דמי הבראה והרי בשנים הראשונות היה לו ותק פחות מעשרים וחמש שנות ותק ואז היה זכאי לפחות ימי הבראה.
3. האם לא היה שינוי בגובה דמי ההבראה בארבע עשרה השנים האחרונות?
4. בשנים הללו היו כמה שנים שהיו הסדרים קיבוציים במשק בעניין דמי ההבראה והם נדחו או בוטלו באותה שנה.
5. והאם לא יצא העובד לשבתון באמצע שנות העבודה.

אבל כך נראים הדברים כשמי שאין לו ידיעה בענייני שכר מקבל החלטות ברורות ועושה חשבונות. צר לנו שאנו נתקלים בתיק זה בתביעות כל כך מוזרות. מדובר בהתנהלות חמורה ביותר של באת כח התובע ואנו נאלצים לדחות את התביעות הללו. אנו נאלצים לומר שאין בפנינו אלא עדותו המקצועית והאובייקטיבית של החשב שלא נסתרה אפילו במילה ובעובדה אחת על ידי באי כח התובע ומוטב שכל הדברים הללו לא היו באים כלל לעולם.

לסיכום, גם בעניין – טענות ב"כ התובע אינן מבוססות, ואנו מסתמכים על חו"ד המקצועית שהוגשה לבית הדין.

גמול הכנה לבגרות.

שאלה זו נשאלה על ידי באת כוחו של התובע, וקיבלה תשובה מפורטת בסעיף 7 של מכתבה של ב"כ הנתבעת. כך לשון התשובה:

גמול הכנה לבגרות משולם למרשך באופן יחסי ליחידות הנלמדות בשנת הלימודים. כידוע לך בוודאי הגמול של 2% מתייחס לבגרות של מספר יחידות. **כאשר יחידות אלה נלמדות על פני מספר שנים ולכן למרשך משולם הגמול היחסי למה שלימד באותה שנה.**

הסבר זה מעוגן בהוראות מנכ"ל משרד החינוך פרק 4.4 העוסק בבחינות הבגרות. מקריאת ההוראות אנו למדים שעל הכנת כיתה לבחינות בגרות ברמה של 5 יחידות מקבל המורה גמול של

2%. מצויה ההוראה באות ח' כי מורה המכין לבחינה רק חלק מיחידות הלימוד הכוללות בהן נבחנת הכיתה יקבל את החלק היחסי מסך כל הגמולים המיועדים לכיתה זו על פי רמתה.

אלו הדברים שכתבה היועצת המשפטית של בית הספר והם הולמים בדיוק את הוראת המנכ"ל.

כמה יחידות הכין התובע בכל שנת הוראה? כמובן הדבר תלוי מקצוע, תלוי כיתת לימוד ונושאים אחרים המוכרים היטב למי שהוכשר להיות מנהל בית ספר וכנראה גם למי שמשך עשרות בשנים עוסק בהוראה ובהכנה לבחינות הבגרות. הם מנוהלים על ידי משרד החינוך באמצעות המפקחים על בתי הספר. העובדים אמורים להיות מודעים למורים הנוגעים בדבר הן בתכנית ההוראה שקובע מנהל בית הספר עם צוות המורים שלו והן על ידי הרישום בתלוש המשכורת, ואמורים בדרך כלל להשתנות לפי תכניות ההוראה המשתנות בבית הספר.

ב"כ התובע, לא הציגה כל נתון שהעלה ספק בדיוק של מרכיב שכר זה בתלושי השכר של התובע.

בשנת 2010 היה הגמול שקיבל התובע 1.06 בשנת 2008 היה חלקו בגמול הבגרות 1.73 ואלו בשנת 2003 היה חלקו 2%. במילים אחרות בית הספר מחלק את גמול הבגרות למורים המלמדים את המקצוע במשך לימודי התיכון ומחשב בכל שנה מה חלקו של המורה ביחידות הבגרות ומשלם לו גמולו כפי חלקו. כך נהגו עם התובע כמו עם כל מורי בית הספר. האם יש היום אפשרות לשחזר מה הייתה תכנית העבודה של התובע בכל שלש עשרה השנים האחרונות? אפשר לשער שזה כמעט לא אפשרי, ועל כן מצופה מכל מורה שיעדכן את זכויותיו ויבדוק מה רשום בתלוש המשכורת שלו. בכל מקרה, ב"כ התובע לא העלתה נתון שיוצר ספק בעניין.

באת כח של התובע ביצעה חישוב אריתמטי והגיעה לסכום של 30304.80 ₪, זאת בלי להתייחס לכך שבחלק מן השנים קיבל 2% והיו שנים שקיבל 1.07%, מה הייתה הסיבה ואיפה היה משרד החינוך והפיקוח על בתי הספר וההנהלה? הדברים לא זכו להתייחסות. אין לנו אלא לדחות גם מרכיב זה בתביעה.

דמי ביגוד וגמול ליווי טיולים –

בעניין זה כתבה עורכת הדין ב' לב"כ התובע במכתב מיום 21.10.2012 :

באשר לדמי הביגוד נמצא כי אכן הייתה טעות בתשלומים שהועברו למרשך והטעות תוקנה כבר בתלוש השכר של חודש 2012.

בבית הדין לא הוגש תלוש אוגוסט 2012 על ידי מי מהצדדים. על כן לא יכולנו לבדוק זאת בקריאה בתלוש, אך אין לנו כל ספק, ולא מצאנו בדברי באי כח הנתבעים שום עילה ולו הקטנה לפקפק בדברים הנמסרים על ידם בכתב, ועל כן אנו כמובן מקבלים את הדברים כתשובה מלאה לתביעת התובע בסעיף זה.

לפנינו עדות החשב שראה את הדברים והשתכנע שהעובד אכן קיבל את המגיע לו ולא ראינו בבית הדין שום סתירה ולו הקלה ביותר לעדותו. כמובן הדברים נכונים גם לגבי גמול ליווי טיולים שעליו כתבה העו"ד הנ"ל "גמול ליווי טיולים שולם למרשך בחודש לאחר שהצטרף מרשך לטיול".

פדיון ימי מחלה - בעניין פדיון ימי המחלה אין כאן כל מקום לדיון בין העובד והנהלת בית הספר אלא בין העובד למשרד החינוך. אנו מפנים את תשומת ליבה של ב"כ התובע שהחשבון שעשתה **שגוי לחלוטין** משום שהעובד אינו זכאי לכל ימי המחלה הללו אלא לפי סרגל חישוב המפצה על ימי המחלה הלא מנוצלים באחוז מסויים ולפי מכסה. אנו לא נכנסים לכל החשבון שהוא לא מעניינה של התביעה הזאת.

הנוהג הוא שהעובד מקבל אישור מכל מקומות העבודה שעבד בהן ומציגם בפני המשרד הממשלתי הנוגע בדבר, במקרה שלפנינו משרד החינוך. במשרד מבצעים את שקלול כל ימי המחלה שנוצלו על ידי העובד בכל שנות שירותו עד היציאה לגמלאות ואז מזכים אותו ברבע מאותם הימים עד תקרה מסוימת. אם העובד עדיין לא יצא לגמלאות הוא כמובן לא זוכה בדבר שהרי אין לדעת בכמה ימי מחלה ישתמש עד צאתו לגמלאות. לכן אין כאן דבר וחצי דבר ליחסי בית הספר עם העובד, פרט לזכותו לקבל אישור על ימי מחלתו שנוצלו בימי עבודתו בבית הספר.

הצהרה שקיבלנו מן הנתבעת בנושא זה בתשובה לשאלתנו ביום 09.02.2014 :

לגבי ימי מחלה [הנתבעת] העבירה [לתובע] את אישור ימי המחלה שנוצלו לגבי ימי מחלה שלא נוצלו עליו לפנות למשרד החינוך.

גם קיבלנו את העתק מכתבה של הנתבעת לכל מאן דבעי. נמצא שכאן שורבבו לתביעה נושאים שאינם כלל מיחסי עובד ומעביד בין התובע ובין הנתבעת.

אנו מחויבים למחוק מן התביעה את התביעה לסכום של 189,612 שהוכנסו לכתב התביעה.

בעניין תשלומי שנת 2006, על באת כח התובע לבדוק עם [התובע] את נתוני העסקתו בשנת תשס"ו בהם היה בשבתון. כל הקטע הזה בכתב הסיכומים מוזר ביותר. האם התובע אינו יודע שבשנה זו היה בשנת שבתון ולא היה מועסק כלל בבית הספר. (מכאן נגזרת גם טעות כללית בכל חישוביה של באת כוחו בנושאים אחרים!!!)

בפרק שלושים ושש הערה חשובה של באת כח התובע "העולות תמיהות האומנם יש טעויות בשכרו של [התובע] שהן לטובתו? האומנם יש טעויות בכל שכר המורים שהם לטובתם האומנם כך תפעל [הנתבעת] גם רטרואקטיבית... **מבוקש מבית הדין להורות לבית הספר** להמציא מסמכים המעידים כי הורידו למורים שכרם רטרואקטיבית כמן כן מבוקש [הנתבעת] תמציא אישורים על החזרת הכספים שהועברו ביתר".

תגובת בית הדין היא שאין ספק שלתובע שולמו סכומים ביתר. מכיוון שלא קיבלנו חשבון מסודר ומדויק והוכחה חשבונית על גובה הסכום בית הדין לא יידרש לכל הנושא ואינו מחייב את התובע להחזיר כספים לבית הספר.

בית הדין אינו מתערב בשום צורה ביחסי עובד ומעביד שבין הנתבעת ועובדיה פרט למה שנדרש אליו מכח הסכם בוררות בין שני צדדים.

שאר מרכיבי השכר שנטענו (גמול חינוך וכד') נבחנו על ידי מומחה בית הדין, ואנו מקבלים את חווי'ד. נציין רק שחלק מן המרכיבים מופיעים מפורשות בתלושי השכר, ובעניין התקנת טלפון, לא הוכחה התקנת מכשיר טלפון ועלותה, לא התבקש תשלום עבורה מעולם, ואחזקת טלפון שולמה ומופיעה בתלושי השכר.

יב. קופות הגמל וההשתלמות

אין ספק שבנושא אחד אכן צודקת באת כח התובע שהתנהלות הנתבעת לא הייתה תקינה כלפי העובד. יתכן מאוד שכן הדבר לגבי כל עובדי העמותה אם כי אנחנו איננו עוסקים אלא ביחסי הנתבעת עם העובד.

כפי שאכן ראינו ממכתבי הקופות לעובד וכפי שאכן הודתה הנתבעת היו חודשים שאף שנוכו ממשכורתו של העובד תשלומים עבור קופות הגמל וההשתלמות הן לא הועברו, או לא הועברו בזמן לידן של הקופות. ואכן העובד קיבל מכתבים מפורשים מהנהלת הקופות שאי העברת תשלומי קופות הגמל וההשתלמות פוגעות בזכויותיו של העובד בקופות אלו.

הדברים הללו הובהרו גם במהלך הדיונים בבית הדין והנתבעת הודיעה שאכן בגין בעיות קשות בניהול מצבה הכספי של הנתבעת (כנראה גם לפני תביעת המיליון וחצי שלפנינו) נאלצה הנתבעת לדחות תשלומים לקרנות המדוברות. אין ספק שאע"פ שמדובר בחזון נפרץ בקרב ניהולן של עמותות לא מעטות אי העברת כספי קרנות של עובדים ובכך פגיעה בזכויות שלהם, אי אפשר להגזים בחומרת העניין. עובד שמנוכה משכרו כסף מזומן ראוי שיתנהגו בכסף בצורה הוגנת ואחראית והעמותה תדאג להעברת הכספים בזמן לקרנות המנהלות את כספי העובד על מנת שזכויותיו באותה הקרן לא תפגענה.

לבית הדין הועבר צילום של הסכם הסדר תשלומים שנקבע בין הבנק הבינלאומי מחלקת קופות גמל קרנות השתלמות באמצעות עורך הדין ע. ת. והנתבעת המסדיר את חובות הנתבעת לקרנות עבור עובדיה בחודשים 03.13, עד חודש נובמבר שנה זו בסכום של 292,704.41 ₪ בין החדשים פברואר שנה זו עד נובמבר שנה זו (עבור כלל העובדים).

בעניינו של התובע, קיבלנו התחייבות מן הנתבעת לשלם את כל החובות של הנתבעת עבור קופות הגמל של התובע עד תאריך 10.04.2014. דהיינו להפריד את חובות הנתבעת עבור קרן הגמל של התובע מחובותיה לקרנות בגין שאר העובדים ולשלם בתוך 60 יום.

על הנתבעת להעביר לבית הדין עד 10 באפריל שנה זו אישור על תשלום כל החובות בגין קופות גמל והשתלמות לעובד הנ"ל ושמירת זכויותיו המלאות בקרנות.

י.ג. תנאי הפרישה של התובע מן הנתבעת

באת כח התביעה כתבה פרק בדברי הסיכום בשם התובע כי לתובע מגיעים תשלומים בגין פרישה מרצון.

בסעיף 37 לדברי הסיכום כותבת באת כחו של התובע: "באופן כללי יטען כי הנתבעת ביקשה לדלג על הליך פיטורי המורה שהנו ארוך ומייגע כאשר התובע בטוח שגם אם הליך זה היה ננקט - הוא לא היה מפורטר".

סיכום התביעות ברכיבים אלו הן:

בגין פיצויי פיטורים	₪ 316,213
בגין דמי הסתגלות	₪ 158,106.60
בגין מענק פרישה	₪ 158,106.60

אנו לא ננקוט עמדה בשאלה מה היה קורה אם. אין לנו כל מושג מה היה קורה אם היו נפתחים הליכים כאלה. אנו כן יכולים לקבוע שברור שבשאלה מה היה נעים לתובע האם להיות מפורטר כמי שאינו ראוי יותר למערכת, דבר שהיה סוגר בפניו כל אפשרות לתעסוקה חדשה או הליך בו התפטר מרצונו דבר המאפשר לו הצעות חדשות ומעניינות, דבר שוודאי ראוי לאיש נכבד כמוהו, וכך אנו באמת מתייחסים לתובע, התשובה בהחלט אינה ברורה. אין ספק, שהסכמה הדדית להפסקת תעסוקה של עובד היא בדרך כלל דבר ראוי ומכובד יותר מאשר פיטורין, מה גם שבכל מקרה אין הנתבעת מבקשת לפגוע בזכויותיו מכח הפסקת העבודה בבית הספר.

התובעת קובעת בשם מרשה כי מגיע לו פיצויים מוגדלים בשיעור 200% שהם 316,213 ₪.

לא ברור לנו למה מכוונת התובעת בבקשתה לשלם פיצויי פיטורין בסך 200% ועוד מענק פרישה עוד 100%. האם כוונת התובעת לפיצויי פיטורין של 300%, ובנוסף 100% דמי הסתגלות?

האם מדובר בדרישות סבירות? האם מדובר במוסד פיננסי, או במוסד חינוכי שנלחם על חיוו ושדאג במשך השנים לפרנסתו של התובע באופן ראוי?

הנתבעת מציעה לשלם לעובד חודש על כל שנה שעבד. לבית דין זה הזכות לפשר מכח שטר הבוררות. אנו קובעים למען הצדק והיושר להוסיף לסכום זה עוד 25%, בהתחשב בעובדה שמדובר

בהליך פיטורים מרצון שמנע את הצורך הלא נעים להקים וועדה פריטטית לעניין, דבר שהיה וודאי כרוך באי נעימות לשני הצדדים.

בנוסף אנו מציינים את העובדה שהנתבעת שילמה לתובע את משכורתו המלאה בשנת הלימודים תשע"ג גם בחודשים שלמעשה לא עבד. בנוסף לאמור, וברוח הצעת הנתבעת (פרוטוקול מיום א' באייר תשע"ג עמ' 7) **אנו פוסקים לתובע חמשה חודשי הסתגלות נוספים.**

י.ד. שכרו של החשב ואגרת בית הדין

אחד הדברים הראשונים שנענינו להם במהלך הדיון ולמשמע הטענות הקשות הנוגעות להתנהלות הנתבעת היתה למנות חשב מוסכם על הצדדים. בישיבה שהייתה בבית הדין ביום א' באייר תשע"ג סוכם על ידי אב בית הדין: "ילקח חשב אובייקטיבי שמוסכם על שניכם עלות החשב תהיה כך אם ימצא ש[הנתבעת] שילמה שכר פחות או יותר כמו שצריך בהפרש של עד 2,000 ₪ [התובע] ישלם את עלותו ואם לא [הנתבעת] תשלם".

כאמור, החשב שנבחר בהסכמת הצדדים היה מר ג' שהנו יועץ מורשה לשכר ופרישה, בעל תואר ראשון במנהל עסקים ומוסמך בהצטיינות יתירה. החשב הנו בעלים ומנהל של חברה המספקת שירותי ייעוץ לאוכלוסיית המורים בנושאי שכר ופנסיה של עובדי הוראה. אין ספק שאלו נתוני השכלה וניסיון ראויים למשימה שנדרשה, והעובדה שהצעתו הייתה הזולה שבין ההצעות אינה יכולה לגרום שום חסרון בבחירתו למשימה. מה גם שנבחר בהסכמת שני הצדדים ללא התערבות בית הדין.

מר ג' כתב חוות דעתו ביום 18.7.2013. בית הדין עמד על כך שהחשב ימסור עדותו בבית הדין וייחקר עליה על ידי הצדדים ובמידת הצורך על ידי בית הדין. הנושאים שעמדו לבדיקת החשב היו, היקף המשרה, תוספת השחיקה תוספת הסכם 2008 תוספת הסכם 2011, גמול חינוך מיוחד, גמול הכנה לבגרות, קצובת הבראה, ביגוד, מענק יובל, גמול כפל תואר וגמול ייעוץ. כל הנושאים הללו כבר עלו בעבר במכתבה של ב"כ התובע אל באת כח הנתבעת. באת כח התובע נענתה שאכן העובד קיבל את היקף המשרה המדויק שמגיע לו כפי שאפשר לראות בתלושים **בצורה ברורה** בנתוני העזר 103.5%. כל שאר הזכויות נגזרות מהעובדה שהשכר המשולב בנוי בתלוש לפי 103.5%.

את תשובתו שאין בבית הספר שום כיתת לימוד מיוחד (המכתב של הגב' רעיה לוי גודמן מיום 29.11.2012). כמו כן המשרד הוציא מסמך מפורט על הגדרת כיתות בית ספר (המסמך מיום 19.11.12) הקובע את סוג הכיתות **01** דהיינו **כיתה רגילה**, מפרט כל כיתה בין ט' ל"י"ב ואת מספר התלמידים בכיתה. ושוב במכתב מיום 25.02.2013 מכתבה של הגברת ס. ה. שכותרת לעורכת הדין מכתב ישיר בתשובה לשאלתה הישירה במכתב מיום 03.02.2013 כי אמנם גמול של חינוך מיוחד מלא ניתן למי שיש השכלה בחינוך מיוחד ומלמד בכיתת לימוד מיוחד. אך מוסיפה המרכזת של

עמוד 27 מתוך 30

משרד ראשי: רח' ברוריה 2, ת.ד. 8178 ירושלים 91080 P.O.B 8178 Jerusalem
Main Office: 2 Brurya St. P.O.B 8178 Jerusalem 91080

טל' 02-5371485 Tel 02-5379626 פקס 02-5379626 Fax
www.erezhemdah.org
beitdin@erezhemdah.org
ע"ר מס' 580120780

Founders: The Bellows Family, Chicago, Illinois

כח אדם על יסודי במשרד שבמידה והמורה לא מלמד בחינוך מיוחד הגמול לא משולם. הרי שאי אפשר לטעות בדבר.

דהיינו, הדברים היו ברורים – אין בסיס לתביעה.

אחר כך כותבת ב"כ התובע:

"ראשית וכל טיעון אין כל חולק כי החשב **פסק** (ההדגשה במקור) חד משמעית כי ל[תובע] לא מגיע גמול חינוך מיוחד "היות שאינו מלמד במסגרת או בכיתה המוכרת **ככיתת חינוך מיוחד מקדמת**" (הגדרת כיתת לימוד מיוחד בתקני משרד החינוך),

ומוסיפה

"שלישית לא צורפה חוות דעת איזה סוג תלמידים לומדים בבית הספר רביעית ש[הנתבעת] מקבלת תקציבים מהאגף לחינוך מיוחד "

אנו עומדים משתאים כיצד ייתכן שאחרי שנשאלו כל הגורמים המוסמכים האם התובע לימד בכיתת חינוך מיוחד **כהגדרתה בחוק**, וכולם פה אחד ענו לה שבבית הספר אין שום כיתה מקדמת חוזרים על אותם הדברים. כל הגורמים קובעים פה אחד שמשרד החינוך הוא הגורם היחיד שמגדיר את הכיתות והוא הגדיר במפורש שכל הכיתות בבית הספר הנן כיתות רגילות ושהתובע מלמד בכיתה המוגדרת ככיתה רגילה. כיצד אפשר לחזור על הטענות הללו שוב ושוב? החשב נהג בעניין הזה על פי הגדרות משרד החינוך לא פסק ולא התערב והטענה פשוט חסרת שחר. על כל פנים לא היה צריך לעשות שום חשבון בעניין זה. **אילו נהג אחרת היה החשב פשוט מועל בתפקידו.**

הכיתות הוגדרו ככיתות רגילות והמורים בהם, כל המורים גם בעלי ההשכלה כמורים לחינוך מיוחד פשוט אינם זכאים לגמול חינוך מיוחד. גם אם באת כח התובע אינה אוהבת את המצב אינה יכולה לשנותו.

כאמור, בית הדין לא יבקש כמו שנדרש ממנו על ידי התובעת בדברי הסיכום שלה לקבל ממשרד החינוך, לא את מספר התלמידים העוברים ועדות השמה, ולא את הלקויות שמהם הם סובלים ולא מספר התלמידים המועברים דרך חוק השילוב.

הבדיקה שערכנו בצורה מפורטת לכל סעיפי התביעה והסיכומים מוכיחה בצורה שאינה משתמעת לשני פנים שכתבי הטענות והסיכומים נכתבו בהתעלמות מוחלטת מתשובות ברורות שנתנו לתובע בכל העניינים שעלו. התביעה לוקה בהתעלמות מנתונים ברורים בתלושי המשכורת שהוצגו בפני בית הדין המספקים למעשה תשובה ברורה לכל הנתען, ובאותם מקומות שבהם היו חוסרים שוליים התשלומים המגיעים לעובד הם הושלמו לאחר מכן, כמקובל בכל מקום עבודה מסודר וביחסים מסודרים בין עובד ומעביד. עדותו של החשב הייתה מקצועית אובייקטיבית ואף שנפלו בה מעט טעויות קטנות, אין באלה לשנות התמונה הכללית שהתובע מעולם לא קופח בשום צורה שהיא בזכויותיו כמורה בבית הספר. ואנו דוחים את סיכומיה של באת כח התובע מכל וכל.

עמוד 28 מתוך 30

משרד ראשי: רח' ברוריה 2, ת.ד. 8178 ירושלים 91080 Jerusalem P.O.B 8178 Brurya St. Main Office:

טל' 02-5371485 Tel פקס 02-5379626 Fax www.erezhemdah.org beitdin@erezhemdah.org ע"ר מס' 580120780

Founders: The Bellows Family, Chicago, Illinois

מכיוון שלא הוכחה שום טעות לרעת התובע בתלושי השכר אדרבא למדנו שבמקום שהיו איחורים אלה הושלמו למורה כמו לכל המורים בבית הספר ובעניין עקרוני חשוב נעשתה טעות שהיטיבה עם המורה. אין מקום לכל התביעה המשונה שבאה לפנינו. החשבונות שעשתה באת כח התובע בדברי הסיכום שלה שגויים לחלוטין.

על פי המוסכם בבית הדין, אנו קובעים שיש לחייב את התובע במלא התשלום של שכר הטרחה של החשב כפי שהוסכם בין הצדדים.

הצדדים יעבירו לבית הדין הודעה בעניין התשלום למומחה, מי שילם וכמה, לפני מתן פסק הדין הסופי.

על פי המקובל בבית הדין כאשר מוגשת תביעה המבוססת על נתונים לא נכונים שאותם אמור היה התובע להכיר ולדעת אנו מטילים על התובע את מלוא אגרת בית הדין.

רובה של התביעה שהוגשה (על קרוב למיליון וחצי שקלים) נמצאה באופן ברור בלתי ראויה ומבוססת על נתונים שגויים לחלוטין, ובנושאים שכבר ניתנו להם תשובות ברורות ונכונות על ידי הגורמים המוסמכים. בשני נושאים היה מקום לדיון בבית הדין. בהפרשות שלא שולמו בזמן לקרנות ההשתלמות והגמל ובתנאי הפרישה ההוגנים של העובד. גם ברכיבים אלו, הנתבעת היתה פתוחה למשא ומתן, והצעותיה היו הגונות, אלא שהתביעות המוגזמות גדעו את המשא ומתן.

מסיבה זו 95% של אגרת בית הדין תוטל על התובע ואלו 5% מאגרת בית הדין תוטל על הנתבעת.

התובע שילם סך של 8,750 ₪. אנו מטילים אם כן על הנתבעת תשלום של 437.5 ₪.

טו. החלטות בית הדין

1. תביעת התובע לתשלום גמול חינוך מיוחד נדחית.
2. תביעת התובע לתשלום גמול ייעוץ נדחית.
3. תביעת התובע לתשלום בגין הפרשי גמול ותק נדחית.
4. תביעת התובע בגין גמולי חינוך, תוספת שחיקה, תוספת 2008, תוספת 2011, גמול הכנה לבחינות הבגרות, גמול כפל התואר, גמול ימי הבראה, גמול ליווי טיולים, דמי השתתפות בהתקנת טלפון, השתתפות אחזקת טלפון ושיחות טלפון, הורדות, ופדיון ימי המחלה נדחים.
5. גמול מענקי יובל – הנתבעת תציג הוכחה לתשלום זה ב-2013.
6. תביעת התובע "למענק פרישה" - נדחית.
7. **התובע יזכה ל-125% של פיצויי פיטורין ושחרור כספי התגמולים.**

8. בנוסף, התובע יזכה לחמשה חודשי הסתגלות נוספים בשנת הלימודים תשע"ד כהצעת הנתבעת.

9. הנתבעת תציג עד יום 10.04.2014 הוכחה להשלמת כל הכספים החסרים בקופות הגמל וההשתלמות של התובע.

10. התובע ישלם את מלא שכרו של מר ג' החשב שנשכר לבדוק את תלושי המשכורת. במידה והנתבעת שילמה כבר 50% משכרו של מר ג' ינוכה הסכום הזה מן הסכומים המגיעים לתובע מן הנתבעת.

11. התובע ישלם 95% מאגרת בית הדין והנתבעת תישא 5% מעלות אגרת בית הדין (437.5 ₪).

12. התובע אינו חייב בהשבת תשלומי יתר כפי שנטען על ידי הנתבעת.

13. עד לתאריך 15 לאפריל 2014 יגישו הצדדים לבית הדין מסמכים מסכמים בנושאים הבאים:

(1) הסכום המדוייק לתשלום עבור פיצויי פיטורין בהתאם לאמור בפסק הדין.

(2) הוכחה להעברת כל הסכומים לקופת הגמל.

(3) הוכחת תשלום גמול מענק יובל 2013.

(4) הסכום ששולם למומחה בית הדין.

(5) כל תשלום אחר שהועבר בין הצדדים ממתן פסק הדין (אם עבר)

14. לאחר מכן, יתן בית הדין פסק דין סופי.

והאמת והשלום אהבו.

פסק הדין ניתן ביום חמישי, ד' באדר ב' תשע"ד, 6 במרץ 2014

ובזאת באנו על החתום

הרב שלמה אישון

הרב יעקב אריאל, אב"ד

הרב אהרן כ"ץ